



## בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ב"ל 17-11-32443

לפני:  
כ"י השופטת דגית ויסמן

דפנה עדן  
ע"י ב"ב עו"ד שי נתן

המעערעת

המוסד לביטוח לאומי  
ע"י ב"ב עו"ד אריק יעקבוי

המשיב1  
2  
3פסק דין

4 ערעור לפי סעיף 123 לחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה – 1995 (להלן –  
5 החוק), על החלטת ועדת רפואית לעיראים מיום 25.9.17 (להלן – הוועדה), אשר  
6 הৎמנה בעקבות פסק דין מיום 15.2.17 (בל-15-12-53195, כ"י השופטת פلد; להלן –  
7 פסק הדין), בו הורה בית הדין כי עניינה של המערעת יהוזר לוועדה בהרכבת חדש  
8 שתבחן את מצבה הרפואית של המערער במפורט ובמנומך ותדון בעדר שהוגש על ידי  
9 המערעת על החלטת ועדת מדריך ראשון מיום 19.4.15.  
10  
11

רקע הדברים:

12 א. המערעת, מדריכת רכיבה על סוסים ומזכירה, נפגעה בתאונת דרכיים שהוכרה  
13 כפגיעה בעבודה, ביום 11.4.11. אברי הגוף שהוכרו במסגרת הפגיעה בעבודה  
14 הם כאבי גב אמצעי ותחרתו וחבלת ראש.

15 ב. ועדת מדריך ראשון מיום 16.4.12 קבעה כי למערעת נכות יציבה בשיעור 10%  
16 בגין מגבלה בצוואר בהתאם לפרט ליקוי 37(5)(א) שבתוספת לתקנות המוסד  
17 לביטוח לאומי (קביעות דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשטי"ז 1956 (להלן –  
18 התקנות).

19 ג. ביום 14.9.14 הגיעה המערעת בקשה לבדיקה מחדש (החזרת מצב) מכוח  
20 תקנה 36 לתקנות, בטענה להחזרת מצב בתחום הנירולוגי, הנפשי  
21 והריאומטולוגי.



**בית דין אזרוי לעבودה בתל אביב - יפו**

ב"ל 17-11-32443

1                          ועדה רפואית מדרג ראשון מיום 19.4.15 קבעה כי אין שינוי בדרגת הנכות  
 2                          היציבה של המערעתה. בכך חותירה על כנה את ההחלטה לפיה לumaruta נכות  
 3                          מעבודה רק בתחום הנפשי, בשיעור של 10%. המערעתה הגישה עירר על החלטה  
 4                          זו זההណון בפני ועדה רפואית לעוררים מיום 14.10.15 (להלן – הוועדה  
 5                          הראשונה).

6                          על החלטת הוועדה הראשונה הוגש עירר לבית דין זה, שנדון במסגרת פסק  
 7                          הדין שנזכר לעיל, בהליך בל 15-12-53195. כאמור, בית דין הורה שועודה  
 8                          לעוררים בהרכבת חדש תדון בערר המערעתה על החלטת הדרג הראשון שדן  
 9                          בבקשת להחמרה לפי תקנה 36.

10                         הוועדה נשוא הлик זה התכנסה שלוש פעמים.  
 11                         .3

12                         בישיבה הראשונה, מיום 3.4.17, נשמעו טיעוני ב"כ המערעתה, אשר טعن שעקב  
 13                         התאוננה המערעת סובלת מגבלות צוואר ומכאבים ותוחשת נימול, הפנה לבדיקת  
 14                         MRI מ – 15.3.17, הזכיר קרע בשדריר הכתף וטعن למוגבלות תנואה. כן הזכרו צילום  
 15                         מ – 6/13, US מיום 18.7.13 ובדיקה עדכנית מיום 27.7.17. עוד צוינו כאבי ראש  
 16                         ותלונות נוספות בתחום הנירולוגי, והזcker טיפול רפואי שהumaruta מקבלת.  
 17                         המערעתה הוסיפה טיעון משלה והזיכה אבחן קוגניטיבי, פיבромיאליgia וכן צינה  
 18                         ירידת בחכונות.  
 19                         .  
 20                         בישיבה זו הוועדה עיינה בתיעוד הרפואי וקבעה כך:  
 21                         .  
 22                         "ב – MRI מ – 2.3.12 ע"ש צווארי בלט דיסק מרכזי C 5,6 עם לחץ על השק  
 23                         ללא לחץ שורשי בע"ש מותני מאותו תאריך דיסק ניוני S1 – C5 עם צמצום  
 24                         מרוח בין גופי החוליות ללא לחץ שורשי ולא לחץ על השק. ב MRI מ –  
 25                         21.3.12 ממצאים ע"ש צווארי זהים לאלה מ2012, דהיינו בלתי דיסק.  
 26                         \*הצילומים הוחזרו לתובעת.  
 27                         בבדיקה נירולוגית דבר שוטף אין חיפוש מיילים. אין דיסרטיה, עצבי  
 28                         גולגולת במפ, אין נסטגמוס, בגפיים אין תנוכה פרטית. כח גס 5/5 פרוקסימל  
 29                         ודיסטאל ב 4 הגפיים. מוסרת על היפאסטוזיה לתוחנות מגע של פלג גוף שמ'י  
 30                         עם מעבר חד בקוו אמצע, לא פרוגומדייני. יתר הבדיקה במפ, כולל תבנית  
 31                         הליכה.  
 32                         בהסתכלות תוך כדי אמונזה היו תנעות צוואריות, מותניות, גביות וחופשיות  
 33                         לחולטיין.  
 34                         לסת ישיר והופך שלילי. כח גס וטונוס בגפיים תחתונות תקין. מבחנים  
 35                         סקרירוי.. שליליים. תנעות מפרקתי הירוכיים מלאות הישיבה על מיטת הבדיקה  
 36                         עם הברכיים ישרות מגעה בכיפוף קדמי בקצוות אכבי קידמות כפות הרגליים.  
 37                         .  
 38                         .  
 39                         .



## בית דין אזרחי לעובודה בתל אביב - יפו

ב"ל 32443-11-17

1 מתחפה בזריזות על בטנה, סימן מתיחה פמורלי שלילי, כמו ויושבת בכוחות  
 2 עצמה.  
 3 תנעות צוואריות פעילות בלבד בכיפוף סנטר 1 ס"מ מבית החזה ובישיור °  
 4 מהאופקי. סיוב לימי ושמי ° 70. בהתייה דוי'צ ° 30 מבחן ספרלינג  
 5 ולהרמית שליליים. מוסרת על כאבים - הפעלת כתףשמי וממקמת את האכاب  
 6 באזורי השכימה עם תנעות זרוע מוגבלות. בעמידה אין הטיה של הגב. תנעות  
 7 כיפוף צידי ° 40 בע"ש לכל צד. עמידת בהוננות ועקבים תקינה. הליכה בגלילית  
 8 רגלה מלאה ובקצב אחיד.  
 9 הוועדה עיינה חוות' יוזץ פסיכיאטראט מ – 15/2/18 הקובל החמרה ומקבלת  
 10 אותה.  
 11 לשיקום – אין חסר אובייקטיבי בבדיקה נוירולוגית.  
 12 הוועדה עיינה בדיווח של הערכה קוגניטיבית מ – 14/7/20 על פי דיווח זה  
 13 ירידה קלה בזכרן אם כי התוצאות של RAVLT בוגדר התקין. הממצא ב –  
 14 EMG (דיווח של דיקאלופתיה צווארית) ללא ביטוי קליני בבדיקה. ד"ר  
 15 איזבל גרשקוביץ – מ/7/1 דומה לדלקת נוכחת.  
 16 אי לכך הוועדה קובעת שאין נכות נוירולוגית הקשורה לתאונת ואין החמרה  
 17 בתחום זה.  
 18 אין כל מגבלה תפקודית בעיש מותני. הוועדה מתרשתת מהגבלה מזעירות  
 19 בתנעות הצוואר בסיבוב ובכיפוף (בחשווה לטוויה תנעה מותאים לגיל).  
 20 לפיקח הוועדה קובעת נכותה בעיש צווארי 10% לפי סעיף 37(5)(א) כפי שנקבע  
 21 בעבר. אין החמרה לגבי צוואר.  
 22 לגבי כתףשמי הוועדה עיינה במכתבו של ד"ר רקס – 17/2/27, בוצע US ב –  
 23 18/7/13 אצל פרופ' בלנקשטיין; מוקדים ב SSP קשיים צביטה. בבדיקה  
 24 דינמית מימי: הסטידיות 9 מ"מ וביצולמי כתף מ – 6/13. בכתףשמי  
 25 החסתידות לא סדירות בסיכון לדלקת. ממצאים אלה אינם תוצאה חבלה  
 26 מסוג צליפה שוט ותואמים שינויים ניווניים ללא קשר לאירוע התאונתי.  
 27 הוועדה מצטרפת לוועדה מדרג I ואינה מכירה בתלונות בכתףשמי כקשרות  
 28 לתאונת.  
 29  
 30 אבחנה – מצב לאחר תי'ד עם חבלה לא ישירה בצוואר, פיברומיאלגיה והפרעה  
 31 הסתגלותית עם קווים חרדיים ודכאוניים.  
 32 בעיון בחו'יד יוזץ ריאומטולוג ד"ר פישל מיום 15/8/18 מצינית הוועדה כי  
 33 מעבר לעובדה שבספרות הרפואית קיימים חילוקי דעתם אם בבדים אס בכלל  
 34 קיימת מחלת בשם פיברומיאלגיה, הוועדה בדעה שלתובעת אין מחלת כלל.  
 35 מצד שני, הריאומטולוג כנראה כן משוכנע שלתובעת יש פיברומיאלגיה בצוואר  
 36 קלה הקשורה לתאונת הנדונה. הוועדה מקבלת את חוות דעתו שיש החמרה  
 37 בתחום הפיברומיאלגיה.  
 38 התיק מופנה לקבלת חוות' יוזץ ועדת רשות לעניין תקנה 15.".  
 39  
 40  
 41 בשלב זה הוועדה קבעה למעערת את שיעורי הנכות הבאים:  
 42 10% בתהום הנפשי לפי סעיף 34(ב)(2)  
 43 10% בגין פיברומיאלגיה לפי סעיף 35(1)(ב)  
 44 10% בגין נכות צווארית לפי סעיף 37(5)(א).  
 45



**בית דין אזרחי לעובודה בתל אביב - יפו**

**ב"ל 32443-11-17**

1 ועדית הרשות הৎכנסה ביום 28.5.17. בפרוטוקול הוועדה (צורף על ידי המשיב), צוין  
 2 שבפני הוועדה עמד תיק נוכות מעובודה, דו"ח ועדת רפואיים מיום 3.4.17 ומסמכים  
 3 נוספים (לא פורטו). בדיון נרשמו פרטיטים לגבי מקצועה של המערעתה, מהות הפגיעה  
 4 וההילך (חומרה) וכן קביעות הוועדה הרפואית לגבי נכונותיה בתחומיים רפואיים  
 5 השונים. הוועדה ציינה כי "בבדיקה הכנסותיה נמצא כי אין ירידה ממשמעותית  
 6 בהכנסות". על כן הוועדה קבעה כי אינה ממליצה להפעיל תקנה 15.

7  
 8 ביום 5.7.17 הוועדה הרפואית הৎכנסה שנית, כשהחליטה ועדית הרשות בפנייה. ב"כ  
 9 המערעת טען כי נפלה טעות בחישובי ועדית הרשות וכי הירידה בהכנסות אינה 9%,  
 10 אלא עולה על 20%. עוד נטען כי לאור הפגיאות והנכויות אשר לא ספק אין אפשרות  
 11 למערעת לחזור לעובודה פיזית, מבקש להפעיל את תקנה 15 במלואה.

12  
 13 הוועדה ביקשה להבהיר שוב את עניינה של המערעת לוועדה רשות, שתתנייחס לטענות  
 14 אלה.

15  
 16 ועדית הרשות הৎכנסה שוב ביום 16.8.17 וקבעה כך:  
 17 "לאחר עיון בפרוטוקול ועדית ערר מיום 5.7.17, ומכתבו של עwid נתן, בוצע  
 18 חישוב מחדש של ההכנסות (לא בדיון חופשה) ונמצאה ירידה של 32%  
 19 בהכנסותיה. אי לכך הוועדה ממליצה להגדיל תקנה 15 בשליש".

20  
 21 הוועדה הৎכנסה בשלישית ביום 25.9.17, עיינה בהחלטתה החדש של ועדית הרשות,  
 22 שמעה את טיעוני ב"כ המערעת וקבעה כך:

23  
 24 "הוועדה שמעה את בא כוחה של הנגעת, עיינה בחוות דעת הרשות לעניין כי  
 25 15 אשר המליצה להפעיל תי 15 בשליש.  
 26 הוועדה עברה שוב על המסמכים הרפואיים כולל גם חוות דעתו של  
 27 הפסיכיאטר ד"ר בירגר אשר התייחס לכל האспектים המנטליים של  
 28 התובעת. لكن קיבלת את המלצה ועדית הרשות להפעיל תקן 15 בשליש בלבד  
 29 ולא כפי שבקש בא כוחה של התובעת.

30  
 31 ס"ה הנכונות שנקבעה:  
 32 ס"י 34(ב)(2) נפשי 10%  
 33 ס"י 35(1)ב' פיברומיאלגייה 10%  
 34 ס"י 37(5)אי צוואר". 10%

35  
 36 לטענת המערעת, היה על הוועדה לקבוע נכות בגין פגיעה בכף שמאלי, כפי שנקבע על  
 37 ידיך נסיג בחוות דעת מיום 8.4.14. עוד נטען שבתחום הנירולוגי, הוועדה התעלמה  
 38 מתלונות המערעת לגבי כאבי ראש מצחיים, סחרחותות, בחילות, הפרעות זיכרון  
 39 וריכוז, המעידים על פגיעה נירולוגית. בעניין זה נטען שככל התלונות החלו לאחר



**בית דין אזורי לעובודה בתל אביב - יפו**

**ב"ל 32443-11-17**

1 התאונה, קיים תיעוד רב בנושא והוא עדה לא ביצעה את הבדיקות המתאימות לתלונות  
 2 המערערת. בנוסף נטען שהייתה על הוועדה להגדיל את הנכות לפי תקנה 15 ולהפעילה  
 3 במלואה וזאת לאחר שנקבע שהירידה בהכנסות המערערת עומדת על 32%.  
 4 לטענת המשיב, יש לדחות את הערעור, לאחר שאין טעות משפטית בהחלטת הוועדה.  
 5 לגבי הנכות בכתף נטען שלו פי נימוקי הוועדה, הממצאים שנמצאו הם ניונניים ואין  
 6 קשר לתאונה.  
 7  
 8 בתחום הנירולוגיה נטען שבוצעה למעערערת בדיקה מקיפה והמצאים לא חכיבו על  
 9 חסר נירולוגי המKENה נכות.  
 10  
 11 לגבי תקנה 15 נטען כי לא כל ירידה ניכרת בהכנסות משמעה הפעלת התקנה במלואה,  
 12 שכן מדובר בפרשנות המוגדרת לשון התקנה, לפיה הנכות מוגדל עד מחצית ולא  
 13 במחצית, בכל מקרה של ירידה בהכנסות.  
 14  
 15 לאחר שחוותי ועינתי בתיעוד הרפואי שצורף להודעת הערעור ובפרוטוקולים של  
 16 הוועדה ושל ועדת הרשות, הגעתו לכל מסקנה כי דין הערעור להתקבל באופן חלקי.  
 17 טרם שאפנה לפירוט הנימוקים למסקנה זו, יש להזכיר כי בחוק נקבע כי ניתן לערער  
 18 על החלטות של ועדות רפואיות לערירים בשאלת משפטית בלבד. כלומר, היבירות  
 19 השיפוטית של בתי דין לעובודה על החלטות הוועדות הרפואיות לערירים מוגבלת  
 20 לשאלות משפטיות בלבד, דוגמת טעות שחוק, חריגה מסמכות, הפעלת שיקולים  
 21 זרים או התעלמות מהוראה מחייבת (עב"ל (ארצ) 10014/98 הוז - המוסד לביטוח  
 22 לאומי, פ"ע לד 213 (1999)).  
 23  
 24 כן נקבע כי קביעת שיעור הנכות וההתאמות סעיפי הליקוי הרלבנטיים הן קביעות  
 25 רפואיות מובהקות הנמצאות בתחום סמכותה הבלעדי של הוועדה הרפואית ואין בית  
 26 דין מוסמך להתערב בהן (עב"ל (ארצ) 217/06 בן צבי – המוסד לביטוח לאומי,  
 27 22.6.06).  
 28  
 29 מקריאת פרוטוקול הוועדה בישיבתה הראשונה, עולה כי חוות דעתו של ד"ר נסיגג  
 30 עמדה בפני הוועדה (צוינה בסעיף 4(8) לפרטוקול). הוועדה בדקה את המערערת  
 31 בדיקה אורתופידית קלינית, לרבות בדיקת כתף שמאל, בהתאם לתלונותיה. הוועדה  
 32 התייחסה לתיעוד רפואי שעמד בפניו ולמצאי בדיקות עזר הנוגעים לכתף שמאל. עם  
 33 זאת, אין בדיקון שהוועדה קיימה התייחסות לחוות דעתו של ד"ר נסיגג, אשר בדק את  
 34  
 35



**בית דין אזורי לעובדה בתל אביב - יפו**

**ב'יל 17-11-32443**

1 המערעתת והגיעה למסקנה לפיה למערעתה הגבלה בגיןית בתנעות הצואר, בשיעור  
2 של 20% לפי פריט ליקוי 37(5)(ב) וכן נכות בגין הגבלה בתנעות כתף שמאל, בשיעור  
3 20% לפי פריט ליקוי 41(4)(ב-ג).

4 מסיבה זו, טענות המערעתת לגבי הנכות בכתף שמאל מתකלות, במובן זה של  
5 הוועדה לשקל שוב עמדתה לגבי הנכות בכתף שמאל, לאחר שתיעין בחוות דעתו של  
6 ד"ר נסיג ותתייחס אליה במפורט ובמינום.

7 .12.  
8  
9  
10  
11  
12  
13  
14  
15  
16  
17  
18  
19  
20  
21  
22  
23  
24  
25  
26  
27  
28  
29  
30  
31  
32  
33  
34  
35

שונה הדבר לגבי טענות המערעתת בתחום הנוירולוגי. הוועדה התיחסה לתלונות המערעתת בתחום רפואי זה, בדקה אותה וממצאי בדיקתה נרשמו ("בבדיקה נוירולוגית דיבור שוטף אין חיפוש מילים. אין דיסארטיה, עצבי גולגולת במפ, אין נסטגמוס, בגפיים אין תנוכה פרטית. כח גס 5/5 פרוקסימל ודיסטל ב 4 הגפיים. מוסרת על היפואסטזיה לתנוחות מען של פלג גוף שאינו עם מעבר חד בכו אמצע, לא פרוגומדייני. יתר הבדיקה במפ, כולל תבנית הליכה").

הוועדה הגיעה למסקנה כי בתחום הנוירולוגי אין חסר נוירולוגי ואין לקבוע נכות. מדובר במסקנה רפואי, שהיא בוגדר שיקול דעתה המڪוציאי של הוועדה ואין מקום להתערב בה.

טענות המערעתת לגבי הבדיקות שהיא על הוועדה לעורך או שהבדיקות שבוצעו אין מתאימות, הן טענות מהתחום הרפואי – מיקוצוי ואין מקום שבית הדין יורה להועדה אילו בבדיקות לבצע.

לABI הפעלת תקנה 15, המערעתת מילינה על כך שזו לא הופעלה במלואה, למזרת הירידה המשמעותית בהכנסותיה. .13

בעניין זה צודק המשיב בטיעונו, לפי ידי הוועדה נתונה הסמכות לקבוע אם להגדיל את הנכות לפי תקנה 15 ובאיזה שיעור, וכל זאת עד להגדלה במחצית מהנכסות שנקבעה. היינו, הוועדה מוסמכת להגדיל את הנכות גם בשיעור קטן ממחצית הנכות.

בעניינה של המערעתת, נדמה כי החלטת הוועדה בעניין זה אינה מנומקת דיה. הוועדה מפנה לחוות דעתו של הפסיכיאטר, ד"ר בירגר, ולא ברור מההחלטה מדווע חוות דעתו תומכת בקבלת מסקנת ועדת הרשות. על כן בנושא יש להורות לוועדה להשלים את הנמקתה ולהבהיר את מסקנתה לגבי שיעור הגדלת הנכות לפי תקנה 15.



בית דין אזורי לעובודה בתל אביב - יפו

ב'יל 17-11-4432

- ב1.4. בתשובה לטענות המערערת בנוגע החלפת הרכב הוועדה, יש לציין כי מקריםת ה2.4. פרוטוקולים של הוועדה לא עולה כל עילה לנקט בעקב חריג זה. ממילא, מקום בו 3.4. הוועדה נדרשת להשלים את החלטתה - בין בחתייחסות שנסמכתה לחוות דעת שעמדה 4.4. בפניה ובין בפירוט נוסף והنمקה למסקנה אליה הגיעו – אין מקום להחזיר את עניינה 5.4. של המערערת לדין בפניו ועדה בהרכבת חדש.

6. סוף דבר – הערעור מתקבל באופן חלקי. 7.5. 8.4. עניינה של המערערת יוחזר לוועדה הרופאית לעיראים על מנת שתעניין בחוות דעתו של 9.4. ד"ר נסינג מיום 8.4.14, תתייחס אליה במפורט ותשකול מחדש את עמדתה לגבי נוכות 10.4. המערערת בכחפ' שמואל.

11. כמו כן, על הוועדה להבהיר ולנמק את החלטתה להגדיל את הנכונות לפי תקנה 15 רכ. 12. בשליש ולא במחצית.

13. לאחר קבלת הערעור בחלקו, המשיב ישא בהוצאות המערערת בסך 3,000 ש"ם שאם לא 14. ישולם תוך 30 ימים, ישאו הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד התשלום בפועל.

15. ניתן להגיש בקשה רשות לערעור על פסק הדין, לבית הדין הארץ לעובודה בירושלים, בתוך 30 16. ימים מתקבלתו.

17. ניתן היחס, כ"א טבת תשע"ט, (29 דצמבר 2018), בהעדר הצדדים ויישלח אליו.

דגנית ויסמן, שופטת